

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De urso, id e[st], regno Persa[rum] & Mœdo[rum], qu[omod]o ibi
altissimus sua[m] potentia[m] clarificauerit sub eode[m] sacrame[n]to
numeri ternarij, id est, triu[m] regu[m] in reædificatione templi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

ptenariū: ait litera sacra. Et præcepit Nabuchodonosor ut succenderetur fornax, septuplū, q̄ succendi consueverat. Septenarius numerus insolubilis est, necq; ēm in æquas partes præter solas unitates diuidi potest; & plerūq; in scripturis uniuersitatē significat, alias maiore, alias honorē. Maloꝝ, ut illic de q̄ eiecerat septē dæmonia. Bonoꝝ, ut illic septies in die laudē dixi tibi. Significat & cor impœnitens, ut illic. Septies ultio dabitus de Cain. Cū hac significatiō libet hic accipere quod dictū est, & præcepit, ut succenderetur fornax, septuplū, q̄ succendi consueverat: ut intelligamus irremissibile peccatum Babyloniorū, id est, omniū impiorū, qui quoad potuerunt, sanctos persecuti sunt, & corde impœnitenti p̄durauerunt. Qua uoce, quibus uerbis accusat nostrū Canticū peccatum illog; Memēto domine filioꝝ Edom in die Hierusalē, & cætera, de quibus iam supra dictū est.

Be quartuor bestijs, leena, vſo, pardo, & alia sine nomine terribili atq; admirabili, quod contra singulas eārum oppositum fuit auxiliū trinitatis, sub sacramento numeri ternarij. Cap. VII.

Quoniam de mysterio numeri ternarij sermonem coepimus demonstrantes, quia sancta trinitas per hunc numerū captiuorū, in fornace laudatiū deū, auxiliū sui præsentia illi populo præclare significauit: libet adhuc longius prosequi. ¶ Scis, endū quippe, quia cū quatuor fuerint grandes bestiæ quæ ascendebant (ait Daniel) de mari diuersa inter se: prima quasi leena, quod fuit regnum Babyloniorū; alia similiſ urſo, quod fuit regnum Persarū atq; Mædogorū; alia quasi pardus, quod fuit regnum Græcorū: quarta sine nomine terribilis atq; mirabilis & fortis nimis, quod fuit regnum Romanorum. ¶ Contra singulas bestias, siue regna bestialia inuenies oppositū ternarij numeri sacramentū, id est, auxiliū domini per tres homines impensum, ad reseruandā siue liberandū illum tunc temporis peculiare deī populū. Magnū quippe tunc (ut superius iā dictū est) negotium agebatur, pro quo sancta trinitas sollicita esse, & sollicitudinis signum talis numero, scilicet ternario, demonstrare laudabiliter dignaretur. Nunquid em̄ parū quis putat, quod de populo illo Christus deus & homo secundū promissionē nasciturus erat? Nimirū pro causa ista dignū se beata trinitas faciebat, in eo q̄ de reseruatione gentis illius curare & sollicitā se esse significabat. ¶ Et de prima quidē bestia, quod erat regnum Babylonicum iam dictū est sed deest aliquid. Potest em̄ dicere aliquis, quia non per solos tres pueros, sed & per quartū Danielē, Nabuchodonosor uictus, & deus glorificatus est. Determināda ergo est causā puerorū diligentius ab illa causa Danielis, propter quā Nabuchodonosor cecidit in facie suā, & Danielē adoravit, & ab illa, propter quā, iubente rege Balthassar, induitus est Daniel purpura, & circūdata est torques aurea collo eius, & prædicatū est de eo, & ab illa propter quā missus est idē Daniel in lacū leonū, & deus meus (ait) misit angelū suū, & conclusit ora leonū, & non nocuerunt mihi, quia corā eo iustitia inuenta est in me. Ab ipsis (inquit) tribus causis, in quibus unus idē destrinus et unus, unū Danielē clarificauit, clare secernenda est causa una, propter quā tres pueros in fornaci ignis missos liberando deus, idem semetipsum glorificauit. Hæc em̄ sola causa triū puerorū idolatria, immo & caput idolatriæ fuit: ante quod nullus regū aut principiū leges mortis legitur dictasse populis pro zelo idoli sui. Nonne igitur eo magis constat quod non casu, sed prouidentia dei, tantummodo tres puerisunt illi martyrio destinati, quo bestia leena docta fuit saltem ad horā assumere uocē horninis, & deū confiteri.

Be vſo, id est, regno Persarum, & Mædogorū, quomodo ibi altissimus suam potentiam clarificauerit sub eodem sacramento numeri ternarij, id est, trium regum in regeneratione templi vel ciuitatis. Cap. VIII.

Nunc demū de alia bestia, q̄ erat similiſ urſo, scilicet de regno Persarū & Mædogorū accipe quomodo altissimus suā potentia clarificauerit, eodē sub sacramento numeri ternarij. In anno primo Cyri regis Persarū, ut impleretur uerbū domini ex ore Hieremiac, suscitauit dominus spiritū Cyri regis Persarū, & transduxit uocē uniuerso regno suo, etiā per scripturā dicens. Hæc dicit Cyrus rex Persarum. Omnia regnatare dedit mihi dominus deus celī, & ipse præcepit mihi, ut ædificarem ei domū in Hierusalē, quæ est in Iudea. Hac uoce transducta cū ascendissent omnes, quorū suscitauerat

Nūerus septenarius in bonā & malā pte accipitur.
Marei. 16.
Plalm. 118.
Gene. 4.
Danie. 3.
Plalm. 136.

ternarij
Danie. 7.
Quatuor ḡrā des bestiæ, q̄ tuor regna.

Auxiliū dñi p̄ tres hoīes i in singulā qua tuor regna.

Alia cā Danie lis, alia trium puerorum
Danie. 2.

Danie. 5.

Danie. 14.

I. Eldre. L.
Cyrus.

XCVIII. RUPER. ABBA. DE GLORIF. TRINIT.

Darius. I. Esdræ. 6.
fuscitauerat deus spiritum, ut ascenderent ad ædificandum templum domini, cum uasa argenteis & aureis, quæ tulerat Nabuchodonosor de Hierusalem, & ædificare incepissent templū domini: audierunt hostes, & impedierunt opus domus domini, & intermissionem est, & non siebat, usq; ad annum secundū Darij regis Persarū, ille, uidelicet Darius, confirmans decretū, quod propositū erat huiusmodi, omnis homo, qui eam mutauerit iussio, tollatur lignū de domo ipsius, & erigatur & configatur in eo, domus autē eius publicetur. Deus autē qui habitare facit nōmē lū ibi, dissipet omnia regna, & populū qui ex tenderit manū suā ut repugnet & dissipet domū dei, illam quæ est Hierusalem, ita sub scriptis. Ego Darius statui decretum, quod studiose impleri uolo. Post hanc uerba tertius

Artaxerxes. I. Esdræ. 7.
Artaxerxis id ipsum corroborans, ita scripsit. Artaxerxes rex regum, Esdræ sacerdoti, scribæ legis dei cœli doctissimo salutem. A me decretum est, ut cuicunq; placuerit in regno meo de populo Israhel, & de sacerdotibus eius, & de leuitis ire in Hierusalem, tecum uadat. Et cætera usq; sed & imperitos docete libere, & omnis qui non facit legem dei tuū, & legem regis diligenter, iudicium erit de eo siue in mortem, siue in exilium, siue in condēnationem substantia suæ, uel certe in carcerem. ¶ Nunquid casu hoc mirabile accidit, ut quem uerum & solum deū contra caput idolatriæ Babylonicae testificata est, in camino signis uictorioſa fides trium puerorum Iudeorum, illius domum et ciuitatem, quæ destruēta fuerat, reædificari iuberet concordi decreto beniuolentia trium regum Paganorum? Non utiq; casu, sed coelesti industria, per magnum ac semper prouidum sancta et induit, duæ trinitatis consilium. ¶ Difficile uideretur, ac pene impossibile, quod dicimus, sancta trinitatem assimilatam fuisse etiam in tribus prædictis regibus gentilibus, immo nec nos istud suspicari auderemus, nisi quia hoc ipsum primus autoritate sua per os Esaiæ propheciae declamauit longe ante spiritus sanctus de Cyro, qui fuit horum trium primus. ¶ Praemissio nancj, ego dominus faciens omnia, extendens cœlos, et stabiliens terram, qui dico profundo, defolare, et flumina tua arefaciam, qui dico Cyro, pastor meus es, et omnem uoluntatem meam, complebis, qui dico Hierusalem ædificaberis, et templo fundaberis, ita subiunxit. Hæc dicit dominus Christo meo Cyro, cuius apprehendi dextram, et cætera usq;, ut scias quia ego dominus, qui uoco nomen tuum deus Israhel propter seruum meū Iacob et Israhel electum meum, et uocauit te nomine tuo, assimilauit te et non cognouisti me, accinxī te et non cognouisti me. ¶ Nisi (in quam) ante tot annos istud autoritate sua signasset spiritus sanctus, dicendo illi Cyro tanto posterius nascituro, assimilauit te, et nisi ratio conduceret, conuenire uel congruere cæteris eiusdem beniuolentiae regibus, Dario et Artaxerxi, quod uni Cyro dictū est, assimilauit te: Quis auderet dicere sanctam trinitatem in tribus paganis regibus pro tali opere assimilatam fuisse.

Trinitatis cōfiliū per tres illos reges.

Esa. 44. 45.
Prophetia Esaiæ de Cyro rege Periarū.

Trinitas affi milata in tribus regibus Periarum.

Insidiae diabolip Aman, cōtra semen Abram, pro missum.

Hester. 3.

Auxilium p̄ tres homines

Esa. 45.

VEniam ad illam eiusdem ursi ferocitatem, id est, eiusdem regni Persarū et Mœdorum crudelitatem ac saevitiam, plusq; bestialem: quando sub rege Assuero conatus est diabolus hoc efficere, ut salutis nostræ radix funditus extirparetur, agente Aman superbissimo, et suggestore regi Assuero, quatinus missis epistolis per omne (quod latissimum erat) regnum eius, uniuersum Iudeos, genus una die deleretur. ¶ Quomodo uel per quantos homines econtra præuidit trinitas unus deus, et sollicitus fuit pro gente illa, quæ arbor erat unica, unde salutis fructus omni mundo et uita eterna, Christus erat nasciturus? Tantummodo per istos tres, Hester et Mardochæum et ipm regem Assuerū. Nullatenus ergo dubitauerim, illi quoq; regi Assuero in ratione ita con gruere illud, quod uni Cyro, longe anteq; nascetur, prophetica uoce (ut supra memoravimus) dictū est, assimilauit te, et non cognouisti me. ¶ Quid enī Nonne illū deus pater quodāmodo assimilauit sibi in eo maxime, quod cū diceret ei. En lignum, quod parauerat Aman Mardochæo, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Appendite (inquit) eū in eo, et suspensus est Aman in patibulo quod parauerat Mardochæo. Nā ut cognoscas, q̄ uera, q̄ pulchra sit assimilatio, memento quod dixerit aplus de domo Iesu Christi